

בש"פ 7946/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7946/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' בכסלו התשפ"ג (29.11.2022)

בשם המבקשת: עו"ד עינת גרוסמן
בשם המשיב: עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 13.12.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב (אשר תוקן שלוש פעמים על דרך של
שינוי טעויות סופר והוספת אישום חמישי). כתב האישום מייחס למשיב עבירות של אונס קטינה בת משפחה שטרם מלאו

עמוד 1

לה 16 שנים לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירות של מעשה מגונה בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) יחד עם סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק; עבירות של מעשה מגונה בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3); עבירות של הטרדה מינית לפי סעיף 5(א) בצירוף סעיף 3(א)(3) וסעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית).

2. על פי עובדות כתב האישום, א.א. הינה קטינה ילידת שנת 2005 (להלן: הקטינה). בין השנים 2007-2012 אמה של הקטינה והמשיב היו נשואים, ולאחר שהתגרשו המשיב עבר להתגורר בבית אמו ברחובות (להלן: בית המשיב), כך שהקטינה שהתה בחזקתו פעמיים בשבוע ובכל סוף שבוע שני, בהתאם להסדרי הראיה. החל מחודש ינואר 2021 ועד לחודש ספטמבר 2021 הקטינה התגוררה בבית המשיב.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום שישי במהלך קיץ 2019, המשיב הורה לקטינה לנסוע איתו ברכבו לקרוואן שברשותו בעיר רחובות. הקטינה נכנסה לקרוואן, שם הורה לה המשיב לשכב על המזרון והתיישב לצידה. המשיב פשט את תחתוניה, תוך שהרגיע אותה, והכניס שתיים מאצבעותיו אל תוך איבר מינה באופן שהסב לה כאב.

על פי עובדות האישום השני, במהלך חודש מאי 2020, המשיב והקטינה שהו במיטתו בחדר ביתו בשעות הלילה. בשלב מסוים פשט המשיב את בגדי הקטינה ואת מכנסיו ותחתוניו שלו-עצמו. המשיב אחז בחוזקה את ידה של הקטינה והניח אותה על איבר מינו, תוך שהקטינה אומרת למשיב כי הוא מכאיב לה ודורשת ממנו להפסיק. המשיב לא חדל ממעשיו, אלא החדיר שתיים מאצבעותיו אל תוך איבר מינה בעודו מונע ממנה לזוז. בהמשך, המשיב שכב על הקטינה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה באומרו: "אם היית בת 17 הייתי שוכב איתך".

על פי עובדות האישום השלישי, בהזדמנויות שונות שמועדיהן אינם ידועים למשיבה במדויק, הקטינה שכבה על מיטתו של המשיב בחדר ביתו, תוך שהוא נוגע בחזה שלה, מתחת לחזייתה, ובאיבר מינה מעל תחתוניה. במהלך אותם האירועים אמר המשיב לקטינה אמירות כגון: "תראי עכשיו עומד לי בגללך"; "אף אחד לא יפריד בנינו"; וכן כתב לה בטיק טוק ובווטסאפ "אני אזיין אותך"; חולה עלייך, חולה על התחת שלך"; "מה יותר חולני מזה? אבא שמאוהב בטירוף בבת שלו". בהמשך לאמור, המשיב אסר על הקטינה לספר על מעשיו לאחרים.

על פי האישום הרביעי, במהלך חודש פברואר 2021, סיימה הקטינה ללמוד שיעור במחשב, והמשיב ניגש אליה ונגע באיבר מינה מעל בגדיה, לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיני.

על פי האישום החמישי, במהלך חודש פברואר 2021 המשיב הורה לקטינה להיכנס לחדרו עת ששהה במיטתו. הקטינה עשתה כדבריו, וכאשר נשכבה לצידו הוא פשט את בגדיה ובגדיו וליטף את איבר מינה. בהמשך, המשיב הורה לקטינה לגעת באיבר מינו, וכאשר זו סרבה הוא השיב: "אל תדאגי זה לא נושך", וכן תפס את ידה והניח אותה על איבר מינו. הקטינה משכה את ידה ונשכבה על גבה. בשלב זה, המשיב החדיר את איבר מינו אל תוך איבר מינה, תוך שחזר על כך מספר פעמים עד שהגיע לסיפוק מיני על בטנה של הקטינה.

3. הליכיהמעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה, ובין היתר, עדותה של הקטינה; עימות בין הקטינה למשיב במסגרת

החקירה; תכתובות הווטסאפ בין המשיב לקטינה; הודעת מורתה של הקטינה המוסרת כי שבוע עובר להגשת התלונה, חשפה בפניה הקטינה שהמשיב פגע בה מינית; מכתב שרשמה הקטינה לשופטת במסגרת הליכים משפטיים של הסדרי ראייה; הודעותיהן של אמו של המשיב וחברתה המתארות מערכת יחסים קרובה בין המשיב לקטינה ומגע פיזי שאינו מותאם; עדות אמה של הקטינה ומכתבים שכתבה לבית המשפט לענייני משפחה במסגרת הליכי הסדרי הראייה; חקירות ילדים של אחיה בני ה-10 של הקטינה; והכחשת המשיב בחקירתו את המאורע.

בדיון מיום 13.12.2021 הסכים ב"כ המשיב (דאז) לקיומו של ניצוץ ראייתי וביקש לדחות את הדיון. לאחר חילופי מייצגים, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ולבקשתה, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר לבחינת חלופת מעצר מוסדית כדוגמת הוסטל "מעגלים".

ביום 29.5.2022 התקבל תסקיר בעניינו של המשיב. מהתסקיר עלה כי המשיב מרוכז בצרכיו האישיים ובמצבו הרפואי, ומציג עמדה קורבנית; כי המשיב פעל באופן מניפולטיבי ואלים רגשית אף כלפי אמה של הקטינה במהלך נישואיהם; כי מדיווח גורמי הטיפול בפנימייה שבה הקטינה שוהה, עולה שהיא נמצאת במעקב פסיכיאטרי ונוטלת טיפול תרופתי נגד דיכאון וחרדה; כי הקטינה חוששת מאוד משחרורו של המשיב, דבר העשוי לפגוע בשיקומה; כי אמו של המשיב אינה יכולה לפקח עליו שכן היא תתקשה לזהות מצבי סיכון ולפעול על מנת לצמצם אותם. על יסוד האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו וכן העריך כי טרם בשלו התנאים להפניית המשיב לחלופה טיפולית.

בדיון מיום 30.5.2022 ביקש ב"כ המשיב לבחון חלופת מעצר נוספת בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני במסגרת טיפולית פרטית בהוסטל "אכפת". שירות המבחן נתבקש לערוך תסקיר משלים בעניינו של המשיב באשר לחלופת המעצר.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 1.6.2022 ציין שירות המבחן כי יש חשש ממשי שהמשיב יפר את תנאי מעצרו ככל שישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וכי ייצור קשר עם המתלוננת. שירות המבחן עמד על כך שהחלופה שהוצעה הינה מוסד פרטי, ולהערכתו אין ביכולתם של אנשי הצוות במוסד להציב גבולות ולצמצם את רמת המסוכנות של המשיב. עוד הובהר שאין בידי שירות המבחן דרך לבקר ולפקח אחר הנעשה.

בדיון מיום 9.6.2022, שהתנהל בפני שופט תורן, הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בהסכמת ב"כ המשיב.

4. לבקשת המדינה ובהסכמת ב"כ המשיב (לאחר שהתקיים דיון ובהמלצת בית המשפט), הוארך מעצרו של המשיב בפעם הראשונה, ביום 4.9.2022 (בש"פ 5691/22, כב' השופטת ע' ברון).

5. ההליכים בתיק העיקרי: עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לשמיעה מוקדמת של עדות הקטינה. ביום 13.12.2021 בוצעה הקראה של כתב האישום. בשל הצורך בהסדרת ייצוגו של המשיב, נדחו הדיונים בתיק מעת לעת, עד שביום 23.2.2022 הודיעה הסנגוריה הציבורית כי היא תייצג את המשיב בתיק העיקרי, ועו"ד פרץ ייצגו באופן פרטי במסגרת הליך המעצר.

ביום 16.5.2022 הגישה ההגנה מענה מפורט בו כפר המשיב בכל האישומים שיוחסו לו, וביום 7.7.2022 הגישה ב"כ המשיב הודעה דחופה שבמסגרתה נטען כי המשיב נחקר בהשלמת חקירה מבלי שידעה על כך, בחוסר תום לב ותוך שנפגעו זכויותיו. בתגובה נטען כי השלמת החקירה בוצעה כדין, וכן נתבקש לתקן את כתב האישום על דרך של הוספת אישום חמישי. ב"כ המשיב התנגדה לבקשה וביקשה להורות על קיום דיון בבקשה ביום 13.7.2022, חלף שמיעת עדות הקטינה. בית משפט קמא נעתר לבקשה ובתום הדיון מיום 13.7.2022 נקבע כי השלמת החקירה בוצעה כדין. בהתאם להסכמות בין הצדדים, שמיעת עדות הקטינה נקבעה לימים 18.9.2022 ו-28.9.2022.

ביום 18.9.2022, התקיים דיון הוכחות ובמהלכו החלה ונסתיימה עדותה של הקטינה, ובדיון ביום 28.9.2022 העידו שני עדי תביעה נוספים, אך המשיב לא חש בטוב ולבקשת ההגנה נדחו עדותיהם של שני עדים מרכזיים שהתייצבו לדיון. עוד באותו היום נקבעו ארבעה מועדי הוכחות נוספים לימים 28.11.2022, 12.12.2022, 4.1.2023, ו-23.1.2023. המשיב לא התייצב לדיון שנקבע ליום 28.11.2022 ולדברי באת כוחו, הוא עדכן אותה כי אין באפשרותו לקום מהמיטה. משכך, בוטל הדיון ובית המשפט הורה לשב"ס להגיש לעיונו תוך 72 שעות מסמך רפואי מקיף לגבי מצבו של המשיב ויכולתו להתייצב לדיון.

מכאן הבקשה להארכת מעצרו של המשיב בפעם השנייה.

6. מצבו הבריאותי של המשיב אינו ברור, ונטען כי הוא נזקק לכסא גלגלים בהיותו סובל מתסמונת CRPS. בית המשפט המחוזי הורה לשב"ס להביא את המשיב לבדיקה רפואית מלאה ולהגיש לבית המשפט מסמך המבהיר את מצבו. בשלב זה, התמונה המלאה לגבי מצבו הרפואי של המשיב טרם התבררה, אך לצורך החלטה זו אני נכון לצאת מנקודת הנחה כי הוא מתנייד בכסא גלגלים.

7. כאשר בית המשפט נדרש לבחון בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לשקול, בין היתר, את קצב התנהלות המשפט; המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט כפי שזו נלמדת מהנאשם, מהמעשה ומנסיבותיו; החשש מפני הימלטות הנאשם ושיבוש הליכי המשפט.

ההליך העיקרי מתנהל בקצב סביר, במיוחד בהינתן הדיונים שנדחו לבקשת ההגנה ולצורך הסדרת הייצוג. מכל מקום, עדותה של הקטינה נשמעה והסתיימה, עד עתה נשמעו שלושה עדי תביעה; וקבועים עוד שלושה מועדי הוכחות.

במקרה דנן, אין צורך להכביר במילים על חומרת המעשים המיוחסים למשיב, אשר שימש לקטינה כאב מאז היותה תינוקת, עד שהחליט לנצל את הקשר עמה על מנת לספק את צרכיו המיניים. עבירת אינוס, כעבירה שכרוכה בה אלימות, מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית. אף לא למותר לציין כי למשיב עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות בין השנים 2009-2014, בעבירת איומים, תקיפת בת זוג, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.

8. משנשמעה עדותה של הקטינה, פוחת החשש לשיבוש הליכי משפט, חשש אינהרנטי בתיקי עבירות מין במשפחה. ברם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, מצבה הנפשי של המתלוננת רעוע והיא חוששת מאוד משחרורו של המשיב. כפי שכבר נזדמן לי לומר "בגדרו של החשש לשלום הציבור ובטחונו (סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996), נכלל גם החשש ששלומו הנפשי של קרבן העבירה, שממילא נתון ללחצים פנימיים, יפגע בעקבות שחרורו של הנאשם בביצוע העבירה" (בש"פ 4196/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 והאסמכתאות שם (21.6.2021)).

9. לאור האמור לעיל, המחוג של נקודת האיזון מצביע עדיין לכיוון המשך מעצרו של המשיב. עם זאת, כאשר יתברר לאשורו מצבו הרפואי של המשיב, פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר, ואיני קובע כל מסמרות לגבי סיכויי הבקשה.

10. סוף דבר, שאני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 12.12.2022, או עד למתן פסק דין בתפח"ע 26414-12-21 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשפ"ג (29.11.2022).

ש ו פ ט